

Zpravodaj z mateřské školy

2018/2019

Milí čtenáři,
opět se s Vámi setkávám nad stránkami našeho školního časopisu, abych Vám zprostředkovala aspoň něco málo z toho, co jsme s dětmi za celý uplynulý školní rok zažili i když vím, že nástrojem v komunikaci s rodiči, potažmo i s veřejností jsou **především** naše webové stránky www.skolaprasek.cz, které průběžně aktualizujeme, a prostřednictvím kterých informujeme vás všechny, kteří se o dění v mateřské škole zajímáte.

První část zpravodaje bych ráda věnovala našim předškolákům, kteří se s námi tento rok loučí a odchází po prázdninách do školy.

Ve druhé části bych se vámi ráda podělila o to, co vše se nám podařilo v MŠ vylepšit, **poslední část** věnuji akcím MŠ, kde si můžete zároveň i prohlédnout některé fotografie ze zmíněných akcí.

Vážení rodiče,

vzpomínáte si, jak to všechno před třemi lety začalo?

Ještě dnes si vybavuji slova, která jsme často slyšovali z úst vašich dětí po nástupu k nám do mateřské školy před třemi lety. Zněla asi takto: „Kdy už přijde maminka? “Proč tu se mnou není““?

Přestože začátky nejsou nikdy snadné, snažili jsme se děti hrou, zábavou, ale především pohlazením a vřelým zacházením přesvědčit, že ať už doma, tak i tady najdou lásku, zábavu, ale hlavně bezpečí.

Postupně však slziček ubývalo, strach Vás maminek se zmenšoval, a jak rostla touha dětí po poznání a přátelství, tak se nakonec stávalo, že po příchodu rodičů se již ozývala jiná

věta: „Maminko, proč jdeš tak brzy? Může k nám přijít můj kamarád? Jdi ještě domů, přijď později. ☺

Prožili jsme všichni opravdu krásné roky plné zábavy a s nadšením krůček po krůčku jsme sledovali každý jejich pokrok a radovali se z něj, jako z našich vlastních. Často jsme slyšovali „, Já již umím uvázat tkaničku. Já ne, já to umět nemusím, já mám boty na suchý zip. Já již umím všechny barvy. Paní učitelko, já už umím R ☺

Z malých pokroků se postupně staly velké úspěchy, a tak jsme se společnými silami probjovali na první místa na olympiádě v Novém Bydžově, ale také jsme dosáhli velkého úspěchu na fotbalovém turnaji, který i pro nás samotné byl velkým překvapením.

Děti se staly teprve malými školáky, ale u nás ve školce udělaly první krůčky na cestě životem, který mají teprve před sebou. A že právě tady u nás společnými silami překonaly první překážky, odřely si první kolena, těšily se z prvních přátelství, ale i prvních lásek a přišly na to, v čem jsme dobří a naopak.

Říká se, že by se člověk neměl bát loučení, protože je nezbytné, abychom se mohli znovu setkat. Proto já se s dětmi dnes neloučím, ale přeji jim, až zanedlouho vyrazí s taškou na zádech a s hlavou plnou očekávání, radostí, ale i obav, co nového je ve škole čeká, aby se jim ve škole líbilo, nosily jen pěkné známky, naučily se ve škole číst a psát, počítat, poznaly další nové kamarády, ale nezapomněly na ty staré a těším se, až se zase někdy znovu setkáme, třeba zrovna, až nám přinesou ukázat svoje první vysvědčení.

Nezbývá než poděkovat Vám rodičům, za důvěru, kterou jste v nás vložili, a věřím, že ve školce jsme Vaše děti naučili vše, co budou v životě potřebovat ☺

V době, kdy sedím nad stránkami zpravodaje, většina z dětí tráví čas na prázdninách, ať u babičky, či na rodinné dovolené, nebo jen tak, někde u vody. Přemýšlím, co o nich vlastně napsat, i když stejně vím, že mi tyto řádky stačit nebudou... O každém z dětí bych mohla psát celé hodiny a hodiny ...

Tak teda, naši předškoláci 2019, jací vlastně jsou?

Také vám připadá, že se do školy všichni moc těší? Připadají Vám najednou nějak dospělejší? Chtějí vám pomáhat? Chtějí mít zodpovědnost za cokoli? Jsou dětmi, které mají rády své okolí, rodiče, paní učitelku ve školce, domácí mazlíčky. Zajímají se o všechno a stále se na vše vyptávají? Dovedou si již hrát samy, a stále více při tom napodobují činnost Vás dospělých? Holčičky si hrají na maminky a na vaření, kluci opravují, montují, hrají si na vojáky nebo na piloty. Rády si nechávají číst, ale začínají je zajímat spíše realistické příběhy, než pohádky o zvířátkách nebo princeznách. Určitě uvítají i nějaký dětský časopis, ve kterém si budou nadšeně listovat.

Společné foto na závěr

Už také lépe spolupracují s dospěláky, jsou méně netrpělivé, a když chtějí, tak jsou skvělými společníky. Většina z nich již není „zavřená“ doma s maminkou, ale chodí za kamarády, kolektiv se pro ně stává novou zkušeností, ze které se těší a radují. A i přestože se snaží být samostatné a vyrovnat se dospělým, stále jsou a vždy budou Vašimi dětmi.

Ráda bych napsala kousek o každém z nich. Říkám si, co asi dělá o prázdninách zpěvačka Natálka, malířka Adélka a Barunka, Anička, velká parádnice. Vzpomínám na Leušku, která dlouhou dobu vypadala na uzavřenou, plachou holčičku. A světe div se, během posledních měsíců rozkvetla v sebevědomou, veselou a zvědavou slečnu, které je najednou všude plno ☺

Na Ládíka, Davidka, Matýska, Honzíka, Tadeáška, Vojtíka a Vilíka, kteří dokázali vytvořit na koberci neuvěřitelné stavby, za které by se nemusel stydět ani slavný architekt. A Tomášek? Ten si poradil i se složitým návodem, se kterým jsme mnohdy zápasily i my učitelky ☺

S Dominičkem se se nejen pěkně povídalo nad knížkami, ale dokázal hodiny a hodiny vyprávět o tom, co zažil. Nelinka mne naučila klidu, ukázala mi, že na všechno je čas. Anetku zas pořád někdo honí, je všude, všechno stihne a přitom si vůbec nestěžuje, že by byla unavená. Každý z nich byl něčím typický, třeba jen tím, že nejedl polévky, nechtěl nosit bačkory, nebo třeba tím, že nejraději chodil na zahradu a nesnášel vycházky ☺

Všichni dohromady jsme se dokázali hodiny a hodiny smát, a ze společného úspěchu se i společně radovat. Nejen mně, ale nám všem v mateřské škole zbyde na ně na všechny milá vzpomínka.

Hodně štěstí ve škole, děti ☺

A co se nám letos společně povedlo?

Před třiceti lety byla zahrada mateřské školy krásná, plná kovových hracích prvků pro děti. Jak to tak ale bývá, herní prvky časem zestárly, postupně se staly pro děti nebezpečné a musely být odstraněny.

Rozhodli jsme se tak jít za nelehkým cílem a postupně realizovat rekonstrukci zahrady. Velké poděkování proto zejména patří zastupitelům Obec Prasek, kteří nás na nelehké cestě podpořili a finanční prostředky dětem na zahradu poskytli.

Začali jsme realizovat naše sny a budeme postupně doplňovat zahradu novými zahradními prvky od společnosti <https://www.hristehras.cz/>.

S velkou pečlivostí jsme vybírali materiál, ze kterého budou naše prvky na zahradu vyrobeny. Výrobky z cedrového dřeva, které ve venkovním prostředí potřebují minimální údržbu, splňují jednoznačně naše nároky.

Dětem přibylo na zahradě malé lanové centrum, houpačka „Hnízdo“, překážková dráha a velká houpačka.

Rádi bychom ještě pořídili několik prvků pro ty úplně nejmenší děti, a zajistili oplocení bazénku, který v letních měsících hojně využíváme. Tím ale naše plány zdaleka nekončí.

Nejdříve ze všeho však plánujeme likvidaci starého zahradního altánu, který již po 30 letech zasluženě dosloužil, výměnou za nový. Víme, že cesta k našemu vytyčenému nebude lehká, ale pokusíme se jít také cestou dotací a grantů, které se snad během brzké doby jistě naskytnou.

Školní zahrada však neslouží jen ke hrám na pískovišti a k rozvoji pohybu.

Velkou část vzdělávacích aktivit již přesunujeme postupně na zahradu, proto budujeme pro děti patřičná zázemí.

V letošním roce jsme se zapojili do projektu *polytechnické výchovy s názvem „Skládám, tvořím, tím se učím“ a získali pro MŠ tak dotaci ve výši 63 000 Kč na stavebnice, hračky a prvky polytechnické výchovy.*

Naším cílem bylo přiblížit dětem pracovní činnosti nejen ve školce, ale i na zahradě tak, aby se staly do jisté míry pro děti oblíbenými.

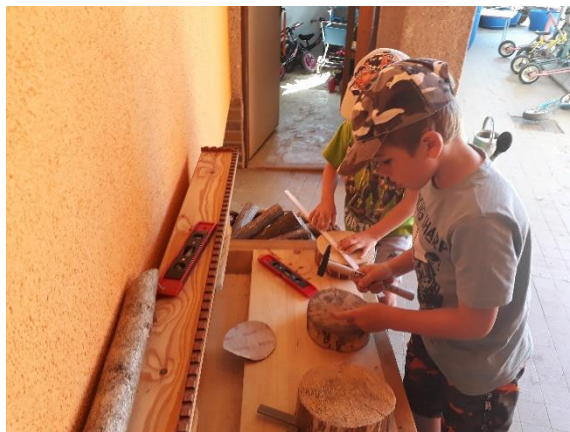
Děti vyráběly z papíru, kartonu, z textilií, ze dřeva, z drátů, odřezků dřeva, plechu, z drobného přírodního a technického materiálu, pracovaly s modelovacími hmotami, s kinetickým pískem, prováděly práce montážní a demontážní se stavebnicemi.

Během tohoto projektu si tak osvojily znalosti a dovednosti potřebné k rozpoznání a třídění materiálů. Naším záměrem bylo především vybírat takové pracovní aktivity, jejichž výsledkem je výrobek použitelný v praktickém životě např. jako dárek, nebo dekorace do bytu, hračky pro děti (výroba dřevěných kostek pro nejmenší děti).

Tyto pracovní činnosti rozvinuly u dětí lepší koordinaci pohybů rukou, děti trénovaly spolupráci zrakového vnímání s manuální činností, zlepšily jejich jemnou motoriku prostřednictvím používání nejrůznějších nástrojů.

Pracovní koutek s ponkem pod přístřeškem na zahradě MŠ

*Naše školka se nachází ve vesnickém prostředí, obklopena velkou zahradou se zastřešeným přístřeškem. Nemuseli jsme tak dlouho přemýšlet, kam umístíme náš polytechnický koutek, protože aktivity, jako zatloukání, montování apod. byly u nás vždy velmi oblíbené a většina z nich se odehrávala v budově mateřské školy. Nakonec jsme se rozhodli využít volný venkovní prostor naší školky pro polytechnický koutek, který se přímo nabízí k tvořivým činnostem. Velkou výhodou pro nás je právě okolí mateřské školy (les, několik truhlářství v okolí mateřské školy) Součástí tohoto pracovního koutku je **dřevěný ponk** z masivu včetně sezení pro děti. V rámci poptávkového řízení jsme vybrali pracovní ponk vyrobený místní firmou. Pracovní ponk je stabilní, vyrobený z masivu (ze tří druhů dřeva, převážně z dubu)*

Dotaci jsme využili také k zakoupení pestrého výběru stavebnic pro děti, jejichž prostřednictvím si děti osvojily jednoduché úkony s předměty, pomůckami, nástroji, náčiním a materiály, zvládaly jednoduché konstrukční činnosti dle návodu (Rotto, Lego, kostky, puzzle, parkety, Polikarpova stavebnice, Multicubes, žížalice, Brio Bruider...)

Pracovní výchova v naší mateřské škole pronikla tak všemi činnostmi dítěte a je pro nás tak vlastně prvním stupněm systematické přípravy dítěte na práci, kdy se děti naučily postupně pochopit její hlavní smysl. Pracovní činnosti a hry smysluplně obohacovaly denní program v naší mateřské škole v průběhu celoroční docházky, a *připravily děti v budoucnu na uplatnění v řemeslných oborech.*

Polytechnická výchova v naší mateřské škole je založena, na přímých zážitcích dítěte a vychází z přirozené zvědavosti dětí, touhy a potřeby objevovat.

Pracovní činnosti probíhaly i na zahradě

Přírodní zahrady nabývají v současnosti stále větší obliby, ani my v mateřské škole, kde většinou začíná socializace dětí v kolektivu, by neměly být této možnosti zbaveny. Malá zahrádka, nebo alespoň koutek, může být pro děti zdrojem celoroční inspirace ke hrám, povídání i otázkám. Do přírodní zahrádky lákáme užitečný hmyz a sledujeme, jak se vše probouzí k životu. Děti si tak osvojují drobné pracovní činnosti, které přinášejí nejen radost, ale i rozvíjejí hrubou motoriku (sázení, okopávání, pletí, zalévání.)

Děti tak získaly základní a praktické pracovní dovednosti a návyky při práci s různými materiály, osvojily si zásady bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, hygieny práce, základy organizace, plánování práce, vytvořily si pozitivní vztah k práci.

Rukodělné činnosti rozšiřují zkušenosti dětí tím, že v sobě obsahují tvoření, vyjadřování a realizaci nápadů a pomáhají podporovat vlastní sebehodnocení. Materiálu různými způsoby nebo využití techniky práce pro různé materiály.

Dětem jsme poskytli promyšlené praktické prostředí, ve kterém si mohly vyzkoušet nejrůznější rukodělné práce. Postupně jsme se snažili v dětech vybudovat základní schopnosti pro další možné získávání řemeslných dovedností, zručnost a také citlivost pro použití různých materiálů a nástrojů. Můžeme již tak velmi brzy podpořit budoucí výběr dětí v jejich profesní orientaci.

A co jsme zažili?

Po celý rok se konala také celá řada akcí a vzdělávacích aktivit, nejen pro děti, ale i pro rodiče. Tak jen v krátkosti o těch, které se nejen mně, ale i dětem zdály nejpovedenější.

Čertovská akademie 2018

Několik dní před příchodem Mikuláše do naší školky, jsme si hru zpestřili čertovskými radovánkami. Naše třídy se proměnily v útulná peklička a všechny děti, i s učitelkami, v nezbedné čertíky a čertice. Děti plnily nejrůznější čertí úkoly a hrály pekelné hry. Vyráběly čertovský řetěz, četly si pohádky o čertech, učily se básničky, říkadla a osvojily si trochu toho čertovského strašení a lumpačení. Vše završilo vystoupení pro rodiče

Jarní dílna

V březnu se v MŠ uskutečnila opět jarní tvořivá dílna zaměřená na velikonoční téma. Účast byla velká, všichni horlivě tvořili dle své fantazie a výrobky, které si s sebou všichni odnesli domů, byly velice vydařené. Podle úsměvů na tváři zúčastněných se akce opravdu vydařila a my se těšíme opět na další. Velké poděkování patří také paní Janě Kubíkové z Prasku, která vždy obohatí naši dílničku svými polotovary ze dřeva a inspiruje k další tvořivosti.

„Zahradní slavnost se šerpováním předškoláků“ patří mezi akce tradičně nejoblíbenější

Pro nás je tato akce vždy akcí výjimečnou a velkolepou

Nejen my, ale i děti se vždy velmi pečlivě připravují. Pomáhají s výzdobou zahrady, během celého června nacvičují svoje krátká vystoupení a se zapálením se připravují se na slavnostní ceremoniál. Vše musí být tak, aby dnešní den byl pro děti tou nejkrásnější vzpomínkou, a tak to děti i chápou a moc se těší. Letošní zahradní slavnost byla zahájena návštěvou africké skupiny Emongo pod vedením pana Paula Ndjadi Homeamby, jejíž členové pochází z Konga, ale několik let již žijí v Praze.

Vystoupení začínalo prezentací o Africe se zaměřením na Kongo a bylo spojené s diskuzí, kde se děti mohly zeptat na vše, co je zajímalo. Skupina pak předvedla bubnování a zpěv afrických písní, následovala ukázka krátké sestavy AFRICKÝCH ZUMBA TANCŮ, do kterých se postupně zapojily paní učitelky, děti a nakonec i rodiče. Tato skupina byla u nás poprvé a pro velký úspěch ji opět někdy rádi přivítáme. Navíc navodila krásnou, letní prázdninovou atmosféru, která se nezadržitelně blížila. Milou vzpomínkou nám jsou náramky, korálky a drobné amulety, které jsme si na závěr vystoupení zakoupili.

Následovalo krátké vystoupení našich dětí, které předvedly, že rytmy bubnů a tance nejsou ani nám zdaleka cizí. Když se zábavný program schyloval ke konci, děti s napětím vyhlížely, kdy přijde ta tolik očekávaná chvíle. Krásné, červené šerpy byly připraveny, pamětní knížky

čekaly netrpělivě na stole. Už je to tu! Za slavnostních fanfár by se nervozita dala krájet. Pro naše malé kamarády nastalo první velké loučení, jedna životní etapa mizí v dáli.

Slavnostní chvíli umocnila salva z konfet, bylo velkým překvapením, když byli naši malí předškoláci zasypáni barevným štěstím. Za cinkotu dětského sekty a krájení dortu nejednomu ukápala nějaká ta slzička. Tak snad už nezbývá, než popřát našim předškolákům hodně úspěchů na další cestě za vzděláním a rodičům hodně trpělivosti

Ráda bych ještě jednou poděkovala **všem**, kteří se na naší akci podíleli.

Zastupitelům Obce Prasek, panu starostovi JUDr. Janu Urbancovi, paní JUDr. Marii Chladové, paní Mgr. Miroslavě Machové, paní Nadě Zimové, ředitelce školy paní Mgr. Evě Kaprálové.

Děkuji panu M. Hromádkovi ze spol. CBS pyro, s. r. o. za věnování slavnostních konfet pro děti, panu Janu Pozlerovi za nazvučení celé akce, děkuji i Vám rodičům za atmosféru, kterou jste nám pomohli pro děti společně vytvořit. Nerada bych také opomněla mé kolegyně, kterým vděčím za pomoc při přípravě celé akce a především za skvělou týmovou práci.

Vážení rodiče, milí občané

velmi nás těší přízeň Vás rodičů a těšíme se na další spolupráci s Vámi.

Renata Hromádková
vedoucí učitelka MŠ

